

Leave it to Jeeves

Jeeves is a great man. He is also very smart. One day I told him I was going out to buy a check suit, and he told me it would look terrible. I told him he was wrong, and went out to buy the suit. When I came home and put it on, I looked in the mirror. Jeeves was right. I looked like a clown. Even though it looked great on other men, Jeeves knew it would look bad. He is very intelligent. And not just about clothes. Once we went to the races and told him I would bet on Wonderchild.

“I do not recommend it, sir,” he said. “He isn’t going to win because he’s going to come in second place.”

“How would he know that?” I asked myself, as I placed my bet on Wonderchild. Still, you know what happened. He was winning the race until Banana Fritter passed him, putting him in second place.

“Well, Jeeves, I’m not going anywhere or doing anything without your advice.”

I first got to know Corky when I came to New York. He was a friend of my cousin Gussie. The reason why I left England was because my Aunt Agatha sent me to try and stop young Gussie from marrying a girl, and I decided to stay. I like New York. I met many people who were mostly artists and writers.

Corky was one of the artists. He said he was a portrait painter, although he hadn’t painted any portraits. His main source of income was sent to him by his rich uncle. Even though Corky liked receiving the money, he did not like his uncle. This is because his uncle did not want Corky to be an artist. He did not think his nephew was very talented, and wanted him to go into the jute business. But Corky was not interested in jute, and strongly believed in his future as an artist. The only reason why Mr. Warpole gave him money was because Corky was the only person who talked to the old man about his only interest: birds.

Nechte to na Jeevesovi

Jeeves je skvělý člověk. Také je velmi chytrý. Jednoho dne jsem mu řekl, že si jdu koupit kostkovaný oblek, a on mi řekl, že to bude vypadat příšerně. Pověděl jsem mu, že se mýlí a šel jsem si oblek koupit. Když jsem přišel domů a oblékl si ho, podíval jsem se do zrcadla. Jeeves měl pravdu. Vypadal jsem jako šašek. I když oblek na jiných mužích vypadal skvěle, Jeeves věděl, že mi nebude slušet. Je velmi inteligentní. A to se netýká jen oblečení. Jednou jsme šli na dostihy a já mu řekl, že si vsadím na Zázračné dítě.

„To nedoporučuji, pane,“ řekl. „Ten nevyhraje, protože dojde jako druhý.“

„Jak by tohle mohl vědět?“ pomyslel jsem si a vsadil jsem na Zázračné dítě. I tak, víte, co se stalo. Vyhrával dostih, dokud ho nepředběhl Banánový lívanec a neodsunul ho na druhé místo.

„Tedy Jeevesi, bez tvé rady nikam nepůjdu ani nic neudělám.“

S Corkym jsem se poprvé setkal, když jsem přijel do New Yorku. Byl to přítel mého bratrance Gussieho. Z Anglie jsem odjel proto, že mě teta Agáta poslala, abych se pokusil zabránit Gussiemu v ženitbě a já se rozhodl tam zůstat. V New Yorku se mi líbí. Seznámil jsem se se spoustou lidí, kteří jsou převážně umělci a spisovatelé.

Corky byl jedním z umělců. Říkával, že maluje portréty, přestože žádné portréty nenamaloval, Hlavním zdrojem jeho příjmu byly peníze, které mu posílal jeho bohatý strýc. I když Corky peníze s radostí přijímal, svého strýce moc v lásce neměl. Bylo to proto, že strýc nechtěl, aby byl Corky umělcem. Nemyslel si, že je jeho synovec příliš nadaný a chtěl, aby se dal na obchod s jutou. Ale Corkyho juta nezajímala a pevně věřil, že jako umělec má budoucnost. Jediným důvodem, proč mu pan Marpole dával peníze, bylo to, že byl Corky jediným člověkem, který si se starouškem povídal o jeho jediném koníčku - o ptáčích.

In fact, Mr. Warpole was so fond of birds he had even written a book on the subject, entitled “American Birds”, and was currently writing a second volume called “More American Birds.”

So when Corky came into my apartment one afternoon, with a girl in front of him, and said, “Bertie, I want you to meet my fiancée, Miss Singer,” I responded by asking him about his uncle.

He laughed, but looked worried, like a man who had committed murder, but did not know what to do with the body.

“We’re so scared, Mr. Wooster,” said the girl. “We were hoping you might suggest a way of breaking the news to him.”

Muriel Singer was a very pretty girl who looked at you as though you were the greatest thing on earth. Men always felt protective of her because of her innocence. She made me feel that there was nothing I wouldn’t do to help her.

“I’m sure your uncle will be happy to hear the news,” I said to Corky. “He will think Miss Singer is a good wife for you.”

Corky frowned.

“You don’t know him. All he will think is that I took an important step in my life without asking his advice.”

“Miss Singer needs to become his friend without knowing that you know her. Then you can tell him,” I suggested.

“Yes, but how?”

I thought about it. He was right.

“There’s only one thing to do,” I said.

“What?”

“Leave it to Jeeves.”

And I rang the bell.

“Sir?” said Jeeves, who had appeared out of nowhere.

Pan Marpole měl ptáky tak rád, že o nich dokonce napsal knihu s názvem „Američtí ptáci“ a momentálně psal pokračování nazvané „Další američtí ptáci.“

Takže když jednoho odpoledne přišel do mého bytu Corky, před sebou vedl dívku a řekl: „Bertie, chci tě seznámit se svou snoubenkou, slečnou Singerovou“, zeptal jsem se ho nejdřív, co na to jeho strýc.

Zasmál se, ale vypadal ustaraně, jako někdo, kdo spáchal vraždu a neví, co udělat s tělem.

„My se tak bojíme, pane Woostere,“ řekla dívka, „doufali jsme, že byste mohl přijít na způsob, jak mu tu novinku sdělit.“

Muriel Singerová byla velmi hezká dívka, která se na vás dokázala podívat, jako byste byli ta nejúžasnější věc na světě. Muži se ji vždycky snažili ochraňovat kvůli její nevinosti. Dokázala mě přesvědčit, že neexistuje nic, co bych nemohl udělat, abych jí mohl pomoci.

„Jsem si jistý, že tvůj strýc bude z té noviny šťastný,“ řekl jsem Corkymu. „Bude si myslet, že slečna Singerová je pro tebe dobrá manželka.“

Corky se zamračil.

„To ho neznáš. Bude si akorát tak myslet, že jsem učinil ve svém životě důležitý krok, aniž bych se ho zeptal na radu.“

„Slečna Singerová se musí stát jeho přítelkyní, aniž by věděl, že ji znáš. Pak mu to můžeš říct,“ navrhl jsem.

„Ano, ale jak?“

Zamyslel jsem se. Měl pravdu.

„Dá se udělat jen jedna věc,“ řekl jsem.

„Jaká?“

„Nech to na Jeevesovi.“

A zazvonil jsem na zvonek.

„Pane?“ řekl Jeeves, který se z ničeho nic objevil.

“Jeeves, we want your advice,” I said.

I told him about Corky’s dilemma.

“Well, there is an easy solution.” said Jeeves.

“Tell us!” I demanded.

“I would suggest, sir, that Mr. Corcoran (Corky) take advantage of Mr. Warpole’s interest in birds.”

“How did you know he liked birds?” I asked, surprised.

“I could hear your discussion from the other room,” informed Jeeves.

“Oh. So, what do we do, then?”

“The young lady could write a book entitled ‘The Children’s Book of American Birds.’ and dedicate it to Mr. Warpole! You could pay for the publishing. Once it is published, Miss Singer should send a copy to Mr. Warpole, with a letter expressing how much she admires him.”

I don’t understand how a man so brilliant could be happy living in my house, pressing my clothes and doing other simple minded work. If I had half of Jeeves’s brain, I would try to run for Prime Minister.

“Jeeves,” I said, “that is absolutely brilliant!”

“Thank you, sir.”

The girl finally spoke.

“But I can’t write a book about anything. I can’t even write good letters.”

“The dilemma is slightly more complicated, you see. Muriel is in the chorus of the show ‘Choose your Exit’ at the Manhattan, and we know that if Uncle Alexander discovers this information, he will surely not approve.

I understood what he was saying. Marrying someone who performs musical comedy would be frowned upon.

„Jeevesi, chceme tvou radu,“ řekl jsem.

Řekl jsem mu o Corkyho problému.

„No, tady je jednoduché řešení.“ řekl Jeeves.

„Povídej!“ dožadoval jsem se.

„Navrhoval bych, pane, aby pan Corcoran (Corky) využil zájmu pana Warpolea o ptáky.“

„Jak víš, že má rád ptáky?“ zeptal jsem se překvapeně.

„Slyšel jsem váš rozhovor z vedlejšího pokoje,“ informoval mě Jeeves.

„Ach tak. Takže, co tedy uděláme?“

„Tady mladá dáma by mohla napsat knihu s názvem „Kniha o amerických ptácích pro děti“ a věnovat ji panu Warpoleovi! Mohl byste zaplatit její vydání. Jakmile bude kniha vydaná, měla by slečna Singerová poslat výtisk panu Warpoleovi s dopisem, jak moc ho obdivuje.“

Nechápu, jak může tak úžasný člověk šťastně žít v mém domě, žehlit mé oblečení a dělat další jednoduché práce. Kdybych měl polovinu Jeevesova mozku, zkusil bych kandidovat na premiéra.

„Jeevesi,“ řekl jsem, „to je zcela brilantní!“

„Děkuji, pane.“

Dívka konečně promluvila.

„Ale já nedokážu napsat knihu o ničem. Neumím ani napsat dobrý dopis.“

„Problém je o něco složitější, víte. Muriel zpívá ve sboru na Manhattanu v show ‚Vyberte si svůj odchod‘ a my víme, že jestli strýc Alexander na tohle přijde, zcela jistě nebude souhlasit.“

Tomu jsem rozuměl. Oženit se s někým, kdo vystupuje v muzikálu, by se nesetkalo s nadšením.

But Jeeves had a solution, of course.

“It would be easier if someone else wrote the book, for a small fee. The young lady’s name would only appear on the cover.”

“That’s true,” said Corky. “Sam Patterson would do it for a hundred dollars. He often writes stories and novels under different names. I’ll ask him right away.”

“Fine! That will be all, Jeeves. Thank you!”

It was not long until the book was ready. I was at Corky’s place when the first copy of *The Children’s Book of American Birds* was delivered. The cover was red with a picture of a bird on it, with the girl’s name written underneath in gold letters. I opened a copy to a random page.

“Often in the morning,” it said at the top of page twenty-one, “as you walk through the fields; you can hear the sweet sound of the purple finch linnnet. When you are older you must read all about him in Mr. Alexander Worpole’s wonderful book, ‘American Birds’.”

As I looked through the book, I saw Worpole’s name every few pages.

“It’s perfect!” I said.

“Isn’t it?” said Corky.

It was perfect. A couple of days later Muriel received a letter from Corky’s uncle which said that he would like to meet her.

Shortly after this I went on a holiday in the countryside for a few months. I often wondered about Corky. When I finally returned back to New York, we planned to meet.

When I entered the restaurant, I saw Muriel sitting at a table with an older man. I thought Corky was probably using the phone. I approached her.

“Hello!” I said.

“Why, Mr. Wooster! How are you?” She looked surprised to see me.

Ale Jeeves měl samozřejmě řešení.

„Bylo by jednodušší, kdyby za malou úplatu tu knihu napsal někdo jiný. Jméno mladé dámy by se jen objevilo na obálce.“

„To je pravda,“ řekl Corky, „Sam Patterson by to udělal za sto dolarů. Často píše povídky a romány pod cizími jmény. Hned se ho na to zeptám.“

„Výborně! To bude, Jeevesi, všechno. Děkuji.“

Netrvalo dlouho a kniha byla hotová. Byl jsem u Corkyho, když přišly první výtisky Dětské knihy o amerických ptácích. Obálka byla červená, na ní pták a pod tím zlatým písmem jméno onoho děvčete. Namátkou jsem knihu otevřel.

„Ráno často,“ bylo napsáno na začátku stránky dvacet jedna, „když se procházíte poli, můžete zaslechnout sladký hlas hýla nachového. Až budete starší, určitě si o něm všechno musíte přečíst v úžasné knize Alexandera Worpolea ‚Američtí ptáci‘.“

Jak jsem tak knihou listoval, na každých pár stránkách jsem zahlédl Worpoleovo jméno.

„Je to perfektní!“ řekl jsem.

„Že ano?“ řekl Corky.

Perfektní to skutečně bylo. O pár dní později dostala Muriel dopis od Corkyho strýce, ve kterém stálo, že by se s ní rád setkal.

Krátce na to jsem odjel na pár měsíců na dovolenou na venkov. Často jsem na Corkyho myslel. Když jsem se konečně vrátil do New Yorku, dohodli jsme si schůzku.

Když jsem vešel do restaurace, uviděl jsem Muriel sedět u stolu s postarším pánem. Pomyslel jsem si, že Corky asi telefonuje. Vyrázil jsem k ní.

„Zdravím!“ řekl jsem.

„Ale, pan Wooster! Jak se máte?“ Vypadala, že ji překvapilo, že mě vidí.

“Is Corky here?”

“Pardon me?”

“You’re waiting for Corky, aren’t you?”

“Oh, I didn’t understand. No, I’m not waiting for him.”

“Oh, I see. I thought you two usually dined before going to the theatre.”

“I left the theatre,” she said.

“Oh, of course! You’re married now!”

“Yes.”

“How wonderful! I wish you all the best.”

“Thank you.”

She turned to the person sitting next to her.

“Alexander, this is my friend, Mr. Wooster. He is a friend of Corky.”

The man stood up and shook my hand.

“So you know my nephew,” he said. “Maybe you could talk some sense into him. He needs to stop painting and find a real job. Although I noticed he has changed. The first night he came to have dinner with us he was very quiet and didn’t say much. He was very serious.”

I stared at the man in disbelief.

“Will you be joining us for dinner this evening, Mr. Wooster?”

“Unfortunately I have already eaten, so I’m going to leave now,” I said.

When I got home, I called for Jeeves.

“Jeeves, do you remember my friend, Corky? And the girl he was supposed to marry?”

“Yes, sir.”

“Well, she married his uncle!”

„Je tu Corky?“

„Promiňte?“

„Čekáte přece na Corkyho nebo ne?“

„Á, já to nepochopila. Ne, nečekám na něj.“

„Aha. Myslel jsem, že vždycky předtím, než jdete do divadla, tady obvykle večeříte.“

„Z divadla jsem odešla,“ řekla.

„Ó, samozřejmě! Teď jste vdaná!“

„Ano.“

„Jak báječné! Blahopřeji vám.“

„Děkuji.“

Otočila se na člověka, který seděl vedle ní.

„Alexandře, to je můj známý, pan Wooster. Je Corkyho přítel.“

Muž vstal a potřásl si se mnou rukou.

„Tak vy se znáte s mým synovcem,“ řekl. „Možná byste ho mohl přesvědčit, aby začal trochu používat rozum. Musí přestat kreslit a najít si opravdovou práci. I když jsem si všiml, že se změnil. První večer, kdy k nám přišel na večeři, byl velmi tichý a moc toho nenamluvil. Byl velmi vážný.“

Nevěřicně jsem na muže zíral.

„Povečeříte dnes večer s námi, pane Woostere?“

„Už jsem bohužel jedl, právě jsem na odchodu,“ řekl jsem.

Když jsem přišel domů, zavolaal jsem Jeevese.

„Jeevesi, vzpomínáš si na mého přítele Corkyho? A tu dívku, co si měl brát?“

„Ano, pane.“

„Nuže, provdala se za jeho strýce!“

“I was worried that might happen,” he said, not looking surprised.

I decided to let time heal Corky before seeing him. I did not go to Washington Square for the next few months, just in case I might have run into him. Then, one morning I opened the newspaper and read that Mrs. Alexander Worpole had given birth to a son.

I felt so sorry for Corky. I called a taxi and went to his studio. I ran in and saw Corky sitting in front of his easel, painting the woman and her baby who were sitting close by.

I was going to leave but he looked up at me and said “Hello, Bertie. Don’t go. We’re finished.”

The lady got up and left.

“It’s my uncle’s idea,” he said. “Muriel doesn’t know about it yet. The portrait is going to be a surprise for her birthday. This is the first commission I have ever had to paint a portrait, and it’s from the man who took away my inheritance. I can’t refuse to paint it because then he would stop my allowance. But every time I look at that kid’s eyes it breaks my heart.”

I felt so sorry for the poor man.

After that I stayed away from the studio because my friend wanted to be alone. But one afternoon Corky called me on the phone.

“Hello, Bertie. Are you doing anything this afternoon? I was wondering if you could come here. I’ve finished the portrait and my uncle is coming tonight to see it.”

“I’ll come over,” I said, “but only if I can bring Jeeves.”

“All right,” he said. I could tell by his voice that he did not want the man who thought of the plan that led to this disaster, to come.

When we entered the studio, Corky was standing in front of his painting, looking unhappy with his work.

“Tell the truth. What do you think?” he asked.

„Obával jsem se, že by se tohle mohlo stát,“ řekl a nevypadal nijak překvapeně.

Rozhodl jsem se, že nechám čas, aby zhojil Corkyho ránu, než se s ním opět uvidím. Následujících pár měsíců jsem nechodil na Washingtonské náměstí, abych tam na něj náhodou nenarazil. Pak jsem jednoho rána otevřel noviny a přečetl si, že paní Alexander Worpoleová porodila syna.

Bylo mi Corkyho tak líto. Objednal jsem taxi a jel do jeho ateliéru. Vběhl jsem dovnitř a uviděl jsem Corkyho, jak sedí před plátnem a kreslí ženu a její dítě, kteří seděli poblíž.

Chystal jsem se odejít, ale on ke mně vzhledl a řekl: „Ahoj, Bertie. Nechod'. Už jsme skončili.“

Dáma vstala a odešla.

„Je to nápad mého strýce,“ řekl. „Muriel o tom zatím neví. Portrét bude jako dárek k jejím narozeninám. Je to poprvé, co mám nakreslit portrét a je to pro muže, který mě zbavil mého dědictví. Nemůžu odmítnout to nakreslit, protože pak by mi přestal vyplácet apanáž. Ale kdykoliv se podívám do očí toho dítěte, bolí mě srdce.“

Bylo mi toho chudáka tak líto.

Pak už jsem do ateliéru nechodil, protože můj přítel chtěl být sám. Ale jednoho odpoledne mi Corky zatelefonoval.

„Ahoj, Bertie. Děláš tohle odpoledne něco? Rád bych věděl, jestli bys sem mohl přijít. Dokončil jsem portrét a můj strýc se na něj večer přijde podívat.“

„Přijdu,“ řekl jsem, „ale jen jestli s sebou můžu vzít Jeevese.“

„Tak dobře,“ řekl. V jeho hlase bylo znát, že zrovna nestojí o to vidět muže, který vymyslel plán, který vedl k této pohromě.

Když jsme vešli do ateliéru, Corky stál před svým obrazem a vypadalo to, že není se svou prací spokojený.

„Řekni mi pravdu. Co myslíš?“ zeptal se.

The painting wasn't good, but I didn't know how to tell him.

"Well," I said, "I didn't really see what the baby looked like. So it's hard to say."

"But he wasn't that ugly," he said, pointing to its face. "I don't know why he looks so ugly. I tried to make him look happy, but he looks terrible!"

At that moment his uncle walked in. He shook my hand and patted Corky's back. He was in a good mood.

"So Corky, my boy, is the portrait really finished? Where is it? Let's--"

And then he saw it.

"Is this some kind of joke? This is what you've been wasting your time and my money on for all these years? You call yourself a painter? I wouldn't let you paint my house! I gave you this commission thinking you were a painter, and this is what you give me? A cartoon painting from a comic strip! This ends it! Unless you come to my office on Monday morning, prepared to stop this foolishness and start at the bottom of the business and work your way up, not another cent!" And he slammed the door on his way out.

I looked at Corky. He was standing still and staring at the door.

"What are you going to do, Corky?"

"What can I do? You heard what he said. I'll have to go to the office on Monday."

"If I might make a suggestion, sir!" said Jeeves. "Mr. Warpole said that the painting looked like it was from a comic. I think he is right. You should show it to some editors and they may ask you to work for them. There is something about this picture. It gets your attention. I'm sure it will be quite popular."

"Jeeves!" exclaimed Corky. "You're a genius! That will show him! I'll get so rich, I'll buy the business! I know the man who runs the comic section of the 'Sunday Star'. He'll love this thing. I'm going to take a taxi to Park Row!"

Obraz nebyl dobrý, ale nevěděl jsem, jak mu to mám říct.

„No,“ řekl jsem, „neviděl jsem, jak to dítě vypadá. Tak je těžké to posoudit.“

„Ale nebylo tak ošklivé,“ řekl a ukazoval na jeho tvář. „Nevím, proč vypadá tak ošklivě. Zkusil jsem, aby vypadalo šťastně, ale vypadá příšerně.“

V tom okamžiku vešel jeho strýc. Potřásl si se mnou rukou a poplácal Corkyho po zádech. Měl dobrou náladu.

„Tak, Corky, chlapče, je ten portrét opravdu hotový? Kde je? Pojd'me--“

A pak ho uviděl.

„To má být nějaký vtip? Za tohle jsi celé ty roky utrácel svůj čas a mé peníze? To si říkáš malíř? Nedovolil bych ti ani vymalovat svůj dům! Dal jsem ti tuhle zakázku, protože jsem si myslel, že jsi malíř a ty mi dáváš tohle? Obrázek jako z komiksu! Tak dost! Pokud nepřijdeš v pondělí ráno do mé kanceláře připravený přestat s těmito bláznivými a začít si od základu budovat kariéru v obchodu, neuvidíš už ani cent!“ A při odchodu bouchl dveřmi.

Podíval jsem se na Corkyho. Stál bez hnutí a zíral na dveře.

„Co budeš, Corky, dělat?“

„Co můžu dělat? Slyšel jsi, co řekl. Budu muset v pondělí do kanceláře.“

„Jestli mohu něco navrhnout, pane!“ řekl Jeeves. „Pan Warpole řekl, že ten obraz vypadá jako z komiksu. Myslím, že má pravdu. Měl byste ho ukázat pár šéfredaktorům a možná pro vás budou mít práci. Něco v tom obraze je. Přitahuje pozornost. Jsem si jistý, že bude docela populární.“

„Jeevesi!“ vykřikl Corky. „Ty jsi genius! To mu ukáže! Budu tak bohatý, že ten jeho obchod koupím! Znáám člověka, který má na starosti komiksovou část v ‚Sunday Star‘. Tomu se to bude líbit. Jdu objednat taxi na Park Row!“

A few weeks later I was reading the comic section of the ‘Sunday Star’, admiring Corky’s work.

“Jeeves, have you seen these pictures?” I asked.

“Yes, it’s terrific.”

“This comic is quite popular, you know.”

“I thought it would be.”

“You know, Jeeves, you’re a genius. You should make a commission for your ideas.”

“I don’t mind. Corky is a good man. I’m putting out your brown suit, sir.”

“No, I think I’ll wear the blue with the red stripe.”

“Not the blue with the red stripe, sir.”

“But I want to wear it.”

“Not the blue with the red stripe, sir.”

“All right, Jeeves. You are always right.”

O pár týdnů později jsem četl komiks v „Sunday Star“ a obdivoval jsem Corkyho práci.

„Jeevesi, viděl jsi tyhle obrázky?“ zeptal jsem se.

„Ano, je to úžasné.“

„Tehle komiks je dost oblíbený, víš.“

„Myslel jsem, že tomu tak bude.“

„Víš, Jeevesi, jsi genius. Měl bys sis ze svých nápadů udělat živnost.“

„Mně to nevadí. Corky je dobrák. Chystám vám váš hnědý oblek, pane.“

„Ne, myslím, že si vezmu ten modrý s červeným proužkem.“

„Ten modrý s červeným proužkem ne, pane.“

„Ale já si ho chci vzít.“

„Ten modrý s červeným proužkem ne, pane.“

„Dobrá, Jeevesi. Ty máš vždycky pravdu.“

Comprehension Questions

1. Who is Corky?
2. What is Corky's main source of income?
3. Why is Corky worried?
4. What does Bertie do when Corky asks for advice?
5. What is Jeeves's solution to Corky's problem?
6. Why was Muriel surprised to see Bertie at the restaurant?
7. Who did Muriel marry?
8. What is Corky doing for his uncle?
9. What did Bertie think of the finished painting?
10. How did Corky's uncle react to the painting?

True or False

11. Corky's uncle decided to increase the monthly allowance for Corky so that he could take art lessons.
12. Jeeves suggests that Corky works for a comic in the newspaper.
13. The comic was a huge success.

Jazykový koutek

RODINNÍ PŘÍSLUŠNÍCI (FAMILY MEMBERS)

V povídkách o Bertiem a jeho sluhovi Jeevesovi se to hemží různými tetičkami a strýci, Podívejme se, jaké všechny členy rodiny můžeme v angličtině potkat.

mother, Mum, Mummy	matka, máma, maminka
father, Dad, Daddy	otec, táta, tatínek
wife	manželka
husband	manžel
stepmother	nevlastní matka
stepfather	nevlastní otec
son	syn
daughter	dcera
sister	sestra
brother	bratr
grandmother, granny	babička, babi
grandfather, grandpa	dědeček, děda
granddaughter	vnučka
grandson	vnuk
uncle	strýc
aunt	teta
cousin	bratranec, sestřenice
nephew	synovec
niece	neteř
mother-in-law	tchýně
father-in-law	tchán
daughter-in-law	snacha
son-in-law	zeť
sister-in-law	švagrová
brother-in-law	švagr
great-grandmother	prababička
great-grandfather	pradědeček
great-aunt	prateta
great-uncle	prastrýc

Cvičení (Exercise)

Doplňte správné rodinné příslušníky.

1. My aunt's son is my _____.
 2. My father is my mother's _____.
 3. My brother's son is my _____.
 4. My mother's brother is my _____.
 5. My father's grandfather is my _____.
 6. My son's wife is my _____.
-

PODMÍNKOVÉ VĚTY (CONDITIONALS)

V této kapitole se několikrát objevily podmínkové věty. Pojďme se podívat, jaké druhy podmínkových vět v angličtině existují.

1. Nultá podmínka (Zero conditional)

Popisuje běžné situace, které vždy probíhají za určitých podmínek. V obou částech souvětí se používá přítomný čas.

- If you **heat** ice, it **melts**.

2. První (reálná) podmínka (First conditional)

Popisuje, co se stane v budoucnosti, pokud budou splněny nějaké podmínky. Na rozdíl od češtiny není v obou částech souvětí budoucí čas, po *if* se používá čas přítomný. V druhé polovině souvětí už se budoucí čas použije.

- If it **rains** tomorrow, we **will stay** at home.

3. Druhá (nereálná) podmínka (Second conditional)

Popisuje situace, které by se mohly za určitých okolností stát, ale nepovažujeme to za reálné. Po *if* se používá minulý čas, v druhé části věty je podmiňovací *would* + sloveso.

- If I **won** a million, I **would travel** round the world.

4. Třetí (minulá) podmínka (Third conditional)

Popisuje, co by se bývalo mohlo stát v minulosti, kdyby byly splněny nějaké podmínky, ale nestalo se to a už to nemůžeme změnit. Po **if** se používá předminulý čas, v druhé části věty je **would + have + příčestí minulé** (3. tvar slovesa).

- If I **had studied** more, I **would have passed** my exam.

5. Smíšená podmínka (Mixed conditional)

Spojuje v sobě minulost a přítomnost, co by teď bylo, kdyby se v minulosti bývalo něco událo či neudálo. Je to složenina 2. a 3. podmínkové věty.

- If I **had saved** more money (in the past), I **would live in** a bigger house (now).

Všimněte si, že po části souvětí s **if** se píše čárka. Nemusíme ovšem vždy začínat částí s **if**. Pokud je **if** v druhé polovině věty, žádnou čárku v souvětí nepíšeme.

- **If I had** half of Jeeves's brain, I **would try** to run for Prime Minister. (2nd conditional)
- It **would be** easier **if** someone else **wrote** the book, for a small fee. (2nd conditional)
- We know that **if** Uncle Alexander **discovers** this information, he **will** surely **not approve**. (1st conditional)
- "I'll **come over**," I said, "but only **if I can** bring Jeeves." (1st conditional)

Cvičení (Exercise)

Doplňte správné tvary sloves v závorkách.

1. If Miss Singer _____ (not publish) the book about the birds, she _____ (not meet) Corky's uncle.
2. She _____ (not be) married to Corky's uncle now if Jeeves _____ (not have) the idea with the book.
3. If Corky _____ (continue) working for the newspaper, he _____ (probably get) quite rich.
4. I _____ (not know) what to do if I _____ (not have) Jeeves.